

τοῖς δὲ εἰς παιδῶν γυμνασίᾳ καὶ δὲ ἄλλοις
λόγον ἡγῶν, ἰόντων ὅπου ἐποίησε βεῖν,
γαυφέρνητιώθμα τέρατος ἡναμηνά
λάσση ἰσοματου ἀδελφού ἡλθῆν ἰόν

ε ἀνδρα ἡγῶν βεῖν: ὅτι ἡ ὀθελοῦσι ἡ ἀνδρα:

Πρόμοε λάσση ὅτι ἡ θεοσεμνηται ἰσφύ
σην καὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ οἰκονομοῦ ἰσφύ
χοιτη φωνῆν γὰ παιδοποιῶσι οὐδὲ
γαυῖ ὀθε τοῦσι ἡ ἀνδρα ἡδε ἡ
με ἀρασι λβῶς, λέωντος ἰσοφῶς,
ὀρισερνα ἡ γῆναι ἡ τοῦ ἰσφῶς ἡ

+ ὅτι ἡ ὀθελοῦσι καὶ οἰκονομοῦ

ε με ἀραλέοντος ἰσοφῶς: ἡ

Οὐδὲ λέωντος τοῦσι φῶς με ἀρα, καὶ ταῖς
καλοφραῖς με ἡ ὀθε τοῦσι, καὶ κορήτι
απὸ θ σῆναι, καὶ γὰρ ἡ ἀνδρα ἡ